

vedtaget Forslag til Lov om Ændring i § 1 i Lov om Jordmodervæsenet paa Færøerne af 29. Marts 1878 samt Forslag til Lov for Færøerne om Fiskerilaan med Anmodning om, at disse Forslag maa blive Folketinget forelagte. Dette sker herved. Eksemplarer af Lovforslagene ere omdelte.

Ved Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) er modtaget et Andragende fra „Foreningen for Højrepressen i Provinserne“, „Foreningen for Venstreblade i Danmark“, „Organisationen af Bladudgivere i Provinserne“ og „Socialdemokratisk Presseforening“ om forskellige Ændringer i de Rigsdagen forelagte Lovforslag om Eneret til fotografiske Arbejder og om Ændringer i Lov om Forfatterret og Kunstnerret af 29. Marts 1904.

Andragendet er fremlagt paa Bureauet og vil til sin Tid, hvis der bliver nedsat Udvalg om de nævnte Lovforslag, blive tilstillet dette.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Forsvarsministeren (Krabbe): Det Lovforslag, jeg i Dag har den Ære at fremsætte, har jeg haft Lejlighed til at begrundede, den Gang jeg bebudede Lovforslaget. Det skete under Besvarelse af en Forespørgsel her i Tinget, som ærede Medlemmer ville erindre. Lovforslaget om den militære Retsplejes Omraade og om Adgang til Anke fra Overkrigsret til Højesteret gaar ud paa, som der staar i § 1, at alle Straffesager, som ikke angaa militære Tjenesteforseelser, herefter skulle paakendes ved borgerlige Domstole og efter borgerlig Lovgivning. Det er dette Princip, som man forsøgte at gennemføre allerede for nogle Aar siden, den Gang Tillæget til Strafferetsplejen blev vedtaget, men hvis Gennemførelse ikke den Gang naaedes. En fuldstændig fyldestgørende Gennemførelse af dette Princip kan først naas, naar vi faa en almindelig Revision af den militære Straffelov og af den militære Retspleje. Det er saa heldigt, at saavel det høje Tings samtlige Partier, tror jeg, som vistnok enhver Regering ville være enige om at faa gennemført en saadan Revision, og for det nuværende Ministeriums Vedkommende behøver jeg ikke at gentage, at saa vidt vor Virksomhed giver os Lejlighed dertil, ville vi forberede og fremme denne betydelige Reform.

I dette Øjeblik er der ikke Tale om en saadan almindelig Revision, og saa længe den ikke er foretaget, kan Adskillelsen af de militære Tjenesteforseelser og de almindelige borgerlige Forseelser formentlig kun hensigtsmæssigt foregaa paa den Maade, som foreslaas i Lovforslagets § 1: at indtil videre, nemlig indtil den almindelige Revision er foregaaet, betragtes de Forseelser, for hvilke Straffelov for Krigsmagten indeholder Straf, som militære Tjenesteforseelser, og de øvrige behandles efter borgerlig Lovgivning og for borgerlige Retter.

I den næste Paragraf foreslaas der de nødvendige Undtagelser, nemlig dels i Krigstid, dels om Bord. Dog ere disse Undtagelser ikke gjorte absolutte. Det er ikke paalagt Skibschefen eller Afdelingschefen i Land som Pligt at afgive til borgerlig Domstol den Mand, som har forset sig paa en saadan Maade, at han skulde for den, men der er givet ham den Myndighed, at han kan, efter Tjenestens Tarrv, enten afgive Manden til borgerlig Retsfølgning eller ogsaa beholde ham for den militære Ret.

Naar man tager en Del af de Straffesager, som nu ere underkastede militær Ret, og lægger dem under borgerlige Domstole, maa der selvfølgelig sørges for, at man ikke faar 2 Sager ud af et Forhold, som efter sin Natur kun medfører 1 Sag. Det kan nemlig hælde, at en Mand har gjort sig skyldig baade i en Forseelse efter borgerlig Lovgivning og i militær Tjenesteforseelse. Det kan ogsaa hælde, at han har gjort sig skyldig i Forbrydelser ganske af samme Hovedbeskaffenhed, men som alligevel komme under baade civil og militær Bedømmelse, f. Eks. naar han har begaaet almindeligt Tyveri og tillige Kasernetyveri. Der maa i saadanne Tilfælde sørges for, at der ikke bliver 2 Sager ud deraf, og derom er der foreskrevet de fornødne Bestemmelser i § 3. Tillige er der den Hensigtsmæssighedsbestemmelse, at man ikke skal forlænge Rettergangen ved den ellers sædvanlige Fremgangsmaade, at naar en Sag fejlagtig er kommen under et Omraade, men skulde have været under et andet, og dette bliver konstateret ved den overordnede Instans, henvises den til ny Paakendelse. Dette vil meget forlænge Sagerne til Skade i disse Forhold, og der er da indført den formentlig praktiske Bestemmelse, at naar man kommer til den Indsigt, at et Forhold, som burde have været paakendt under militær Ret, er blevet paakendt under